

Radnóti is lapunk szerzője volt

A korabeli Délmagyarországban kutattuk Radnóti Miklós nyomait. Bár nem tartozott az állandó szerzők közé, riportját és verseit is közölte lapunk.

SZEGED
FARKAS JUDIT

Radnóti Miklós 1930–1936 között élt Szegeden, az akkori Ferenc József Tudományegyetem bölcsészkarán végezte a magyar-francia szakot. A numerus clausus miatt nem Budapestre, hanem Szegedre vették fel. Bár nem volt lapunk állandó munkatársa, az itt töltött hat év alatt sajtótörténeti érdekesség, versek és több hír is köti a Délmagyarországhoz a költőt. Első alkalommal kötete elközbzásával került be a szegedi hírekbe.

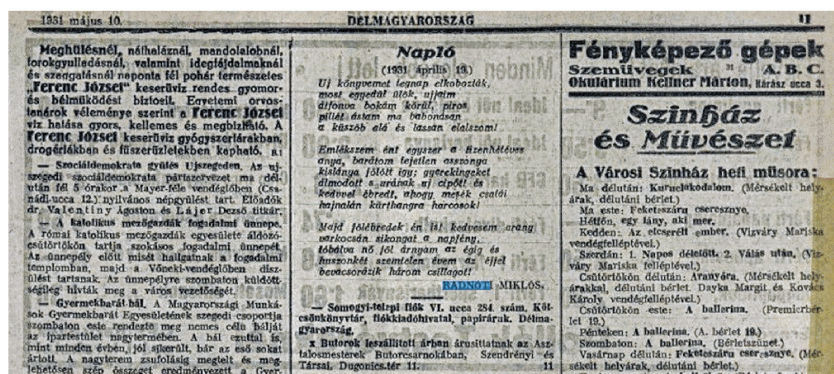
VERS A HÁZKUTATÁSRÓL

Radnóti második és harmadik verseskötete a Szegedi Fiatalok Művészeti Kollégiumának kiadásában jelent meg. Vallás-nyelvi és szemérem elleni vétség címen perbe fogták második kötete miatt – ennek a Délmagyarországban is nyoma maradt. „A szegedi rendőrség a budapesti vizsgálóbíró intézkedésére szombaton délelőtt elkobozta Radnóti Miklós szegedi író »Ujmodi Pásztorok Éneke« című verseskötetét Szegeden található példányait (...) »pornografikus izű költeményeiért»

– így a Délmagyarország 1931. április 11-i híre, amiből kiderült: a detektívek Radnóti Széchenyi téri lakásán 54 darabot foglaltak le a kötetből. Május 10-én lapunk közölte a házkutatásról szóló verset is, ezt Péter László irodalom- és helytörténész mondta el 2009. május 4-én, a költő születésének évfordulója előtt megjelent cikkünkben.

ELSŐ PRÓZAI ÍRÁSA

Lapunkban jelent meg Radnóti első prózai írása is, a párizsi gyarmati kiállításról, ahová első párizsi útján látogatott el. „Az Exposition Coloniale látszólag ártatlanul nyüzsögve, a sötétség beálltával pedig színesen lángolva (sokszor a szó szorosabb értelmében is), várja az özőnlő idegeneket és gyermekded párisiakat” – így kezdődik a Tam-tam, Monsieur Coty és egy kávéskanálnyi Spengler Párisban című riport lapunk 1931. augusztus 23-i számában. Lentebb kiderült, „A hollandi pavillon leégett (...) Gondatlan munkások eldobott cigarettája okozza a tüzeket”. „...a citoyen szeret ingyen szórakozni. Vagy elsomfordál, vagy kinyújtja a négerre a nyelvét. De a tányérba nem dob” – nem tett túl hízelgő megállapításokat a „civilizált” ember viselkedéséről.

Amikor perbe fogták, a házkutatásról írt versét közölte a Délmagyarország.

SÍK SÁNDOR TANITVÁNYA VOLT

Radnótinak még egy verse jelent meg a Délmagyarországban, a Személy harmadik, 1932. december 25-én. Irodalmi és vitaestek kapcsán találkozhatunk még a nevével. 1932 decemberében például beszámoltunk egy Magyar Téka-estről, aminek moderátora lapunk egyik vezető újságírója, Magyar László volt – Radnóti is felvალasott a verseiből. 1933. február 21-én a Szegedi Fiatalok Művészeti Kollégiumának

vitaestjén Új magyar költészet s irodalmi problémák címmel tartott előadást. Decemberben a Dugonics Társaság ülésén szerepelt a művészeti kollégium négy tagja, valamint dr. Sík Sándor. A neves piarista költő-tudós szerzetes Radnóti 1931-ben fogadta a tanítványai közé, hatására tért a katolikus hitre később a költő, ő keresztelte. 1934. június 6-án Kaffka Margitról – róla írta szakdolgozatát – tartott előadást a Dolgozó Nők Klubjában.

Hasonló hírekben többször megtaláljuk még Radnóti nevét, de a Délmagyarországban többet nem publikált. Harmadik, budapesti temetése után jelent meg lapunkban 1946. augusztus 17-én: „Szerda délután a magyar szellemi, kulturális és politikai élet kiválóságai jelenlétében metették el Radnóti Miklóst, a magyar költőtársadalom egyik legtehetségesebb tagját. A gyászszertartást Sík Sándor költő, egyetemi tanár végezte, a gyászbeszédet Ortutay Gyula egyetemi tanár, a Magyar Központi Híradó rt. elnöke mondta.”

A járvánnyal kapcsolatos folyamatosan frissülő, hiteles információk: delmagyar.hu